

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัฐ อินทรทัศน์. (2557). *ทฤษฎีการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ* ใน ประมวลสารระชุดวิชา
ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. (หน่วยที่ 13). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *ทฤษฎีว่าด้วยเนื้อหา/สารและความหมาย* ใน ประมวลสารระชุดวิชา
ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. (หน่วยที่ 7). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กาญจนา แก้วเทพ และกิตติ กันภัย. (2543). *มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่*. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรส
โปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล. (2555). *คู่มือสื่อใหม่ศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: แบรินด์เอจ.
(2544). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- จอห์น นกคต วสินสุนทร. (2558) “สถานการณ์การเปลี่ยนผ่านระบบทีวีดิจิทัลกับพฤติกรรม
เปิดรับสื่อและความพึงพอใจของประชาชนในเขตอำเภอเมืองของพื้นที่ 4 จังหวัด
น่าน” เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชยพล สุทธิโยธิน. (2554). *การสร้างสารด้วยการแสดง* ใน ประมวลสารระชุดวิชาการสร้างสาร
ในงานนิเทศศาสตร์. (หน่วยที่ 12). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ฉวรา พิไชยแพทย. (2553). *การปรับกระบวนการทัศน์อุตสาหกรรมเพลงในประเทศไทย*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรุงเทพฯ.
- ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน และสันติ เกษมสิริทัศน์. (2554). *การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์* ใน เอกสาร
การสอนระชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์. (หน่วยที่ 9, 13). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน. (2549). *การผลิตรายการโทรทัศน์ชั้นสูง*. (หน่วยที่ 8, 13). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ทีวีดิจิทัลยังแบ่งดู แห่ปรับผัง ชูออนไลน์ โปสทูเดย์ออนไลน์ .(ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่
10 สิงหาคม 2559 จาก <https://www.posttoday.com/digital/489750>

- นราพร สังข์ทอง. (2552). “บทละครโทรทัศน์ไทย: กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิค”
วารสารวิชาการ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, น.29, 3 (กรกฎาคม-กันยายน).
- ปรววรรณ โลหะวัฒนวงศ์. (2543). การรับรู้ทัศนคติและความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ชุด
“เจ้ากรรมนายเวร” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พีระ จิรโสภณ และคณะ. (2559). “ความรู้เท่าทันการสื่อสารยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนด
แนวทางการปฏิรูปการสื่อสารสังคมไทย” รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รันติกาญ มั่นตักษ์. (2559). สัมพันธภาพการเล่าเรื่องและปัจจัยการผลิตของละครโทรทัศน์
เรื่อง คู่กรรม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- วิภาดา พิทยาวิรุฬห์ และณัฏฐ์ กุลิสร์. (2557). “สื่อดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนอง
ของผู้บริโภคในการเข้าถึงข้อมูลการตลาด” วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5,1 80-96.
- วิมลวรรณ บุญจันทร์. (2549). พัฒนาการละครโทรทัศน์ไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศุกลวัฒน์ คณารศ. (2557). การบริหารจัดการรายการละครโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันกนกนา, นครปฐม.
- ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจืองส์. (2557). “การนำเสนอรายการโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล” ปริญญาโท น.7,2.
- สมสุข หินวิมาน. (2557). ทฤษฎีการสื่อสารกับโลกทัศน์ ใน ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญา
ศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. (หน่วยที่ 14). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สรรัตน์ จิรวรรณวิสุทธิ์. (2554). พัฒนาการและสุนทรียทัศน์ในการสร้างสรรค์บทละครในโทรทัศน์.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.
- เหมือนฝัน ชาวเหนือ. (2553). ความขัดแย้งทางสังคมในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศในช่วงเวลา
ก่อนข่าวภาคค่ำกับการรับรู้ของผู้ชม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- องอาจ สิงห์คำพอง. (2557). กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
_____. (2550). การสร้างเกณฑ์มาตรฐานการผลิตละครโทรทัศน์ไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.